

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การพัฒนาหลักสูตรเสริมทักษะเบื้องต้นในการเรียนรู้สำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ระดับช่วงชั้นที่ 1 ผู้วิจัยได้นำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูล โดยนำเสนอขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตร เป็นลักษณะของการวิจัยและพัฒนา (research and development : R & D) ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การวิจัย (research 1) การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนา (development 1) การพัฒนาหลักสูตร

ขั้นตอนที่ 3 การวิจัย (research 2) การทดลองใช้หลักสูตร

ขั้นตอนที่ 4 การพัฒนา (development 2) การประเมินผลและปรับปรุงหลักสูตร

ขั้นตอนที่ 1 การวิจัย (research 1) การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานจากการศึกษาเอกสาร

1. ผลการวิเคราะห์หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2544 กลุ่มสาระภาษาไทย

ไทย

ในส่วนของกลุ่มสาระภาษาไทย ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันทำให้สามารถประกอบกิจกรรมงานและดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่างๆ เพื่อพัฒนาความรู้ ความคิดวิเคราะห์ วิจาร์ณ และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางสังคมและเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อที่แสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี ชีวทัศน์ โลกทัศน์ และสุนทรียภาพ โดยบันทึกไว้เป็นวรรณคดีและวรรณกรรมอันล้ำค่า ภาษาไทยจึงเป็นสมบัติของชาติที่ควรค่าแก่การเรียนรู้ เพื่ออนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป องค์ประกอบของหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยแยกเป็น 5 สาระคือ สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาและสร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน และสาระที่ 2 การเขียน มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศ และรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ สาระที่ 3 การฟัง การดูและการพูด มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมี

วิจารณ์ญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด ความรู้สึกในโอกาสต่างๆ อย่างมีวิจารณ์ญาณและสร้างสรรค์ สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษา มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ มาตรฐาน ท 4.2 สามารถใช้ภาษาแสวงหาความรู้ เสริมสร้างลักษณะนิสัย บุคลิกภาพ และความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรม อาชีพ สังคม และชีวิตประจำวัน สาระที่ 5 วรรณคดี และวรรณกรรม มาตรฐาน ที่ 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่า และนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2545, หน้า 12)

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า องค์ประกอบต่างๆ ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย การจัดทำหลักสูตรมีการกำหนดสาระการเรียนรู้ ต้องให้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ตามเป้าหมาย กำหนดวิธีการจัดการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน การวัดผลประเมินผล ในส่วนของการพัฒนาหลักสูตรเสริมทักษะเบื้องต้นสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ระดับช่วงชั้นที่ 1 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอ่างทอง ซึ่งนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้อยังมีความต้องการส่งเสริมศักยภาพให้เท่าเทียมกับเพื่อนร่วมชั้นในระดับเดียวกัน โดยในกลุ่มนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ส่วนใหญ่มีความบกพร่องทางด้าน การเรียนวิชาภาษาไทยซึ่งถือว่าเป็นวิชาพื้นฐานเบื้องต้นในการศึกษาในระดับต่อไป

2. ผลการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตร

ประกอบด้วย ความหมายและความสำคัญของหลักสูตร องค์ประกอบของหลักสูตร ลักษณะของหลักสูตรที่ดี ความหมายของหลักสูตร ความสำคัญของหลักสูตร องค์ประกอบของหลักสูตร ความหมายของการพัฒนาหลักสูตร รูปแบบของการพัฒนาหลักสูตร และกระบวนการพัฒนาหลักสูตร การพัฒนาหลักสูตรเป็นสิ่งสำคัญเป็นอย่างยิ่งที่จะนำมาใช้ในการจัดการศึกษา และการพัฒนาหลักสูตรส่วนใหญ่มีการพัฒนาหลักสูตรเป็น 4 ขั้นตอน คือ 1) การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน 2) การพัฒนาหลักสูตร 3) การทดลองใช้หลักสูตร 4) การประเมินผลและการปรับปรุงหลักสูตร และผู้วิจัยได้ใช้การพัฒนาหลักสูตร 4 ขั้นตอนดังกล่าวมาแล้วในการพัฒนาหลักสูตรเสริมทักษะเบื้องต้นสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ระดับช่วงชั้นที่ 1

3. ผลการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับนักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้

ผลการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ประกอบด้วย ความเป็นมาเกี่ยวกับนักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้ นิยามของนักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้ ลักษณะของนักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้ ประเภทของนักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้ พบว่า นักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษใช้คำว่า learning disabilities

(LD) ปัญหาการเรียนรู้ที่ว่าเป็นไม่ใช่ปัญหาการเรียนรู้ทั่วไป แต่เป็นปัญหาการเรียนรู้เฉพาะอย่าง จึงมีชื่อเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า specific learning disabilities (SLD) ซึ่งสามารถจำแนกประเภท ของนักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้เป็น 6 ประเภท คือ นักเรียนที่มีปัญหาทางการอ่าน นักเรียนที่มีปัญหาทางการฟังและพูด นักเรียนที่มีปัญหาทางการเขียน นักเรียนที่มีปัญหา ทางด้านคณิตศาสตร์ และการคิดคำนวณ นักเรียนที่มีปัญหาทางด้านกระบวนการคิด และการให้ เหตุผล นักเรียนที่มีปัญหาอื่นที่เกี่ยวข้องไม่สามารถจำเพาะเจาะจงได้

4. ผลการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตร

ผลการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า การพัฒนาหลักสูตรเสริมทักษะเบื้องต้น สำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ระดับช่วงชั้นที่ 1 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาอังกูวทอง ช่วยให้ผู้เรียนเกิดทักษะกระบวนการด้านภาษา ทักษะด้านกระบวนการ รับรู้ และทักษะด้านความรู้ความจำ เกิดการเรียนรู้ทักษะพื้นฐาน และสามารถพัฒนาทักษะให้เท่า เทียมกับนักเรียนในระดับชั้นเดียวกันซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัย ของสายพิน โดกทอง (2542, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาทักษะขั้นพื้นฐานคณิตศาสตร์ของนักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้ระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า ทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนที่มีปัญหาใน การเรียนรู้ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สูงขึ้นหลังการเข้าร่วมกิจกรรมบูรณาการเกมคณิตศาสตร์ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของเยาวลักษณ์ วรรณม่วง (2544, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความ สามารถในการจำพยัญชนะไทยของนักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ ช่วยสอน ผลจากการวิจัยพบว่า ความสามารถในการจำพยัญชนะไทยของนักเรียนที่มีปัญหาใน การเรียนรู้ หลังจากการสอนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสรรเพ็ชญ์ อินทะพันธ์ (2546, บทคัดย่อ) ได้ทำ การวิจัยเรื่องการพัฒนาหลักสูตรอบรมบุคลากรโรงเรียนประถมศึกษาเพื่อจัดการเรียนร่วม ระหว่างนักเรียนปกติกับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษในจังหวัดพิษณุโลก ผลการวิจัยพบว่า 1) หลักสูตรการอบรมบุคลากรในโรงเรียนประถมศึกษาที่จัดการเรียนร่วมระหว่างนักเรียนปกติ กับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษมีประสิทธิภาพ 2) ความรู้ของบุคลากรทางการศึกษาพิเศษ ของกลุ่มทดลองก่อนและหลังการฝึกอบรมมีความรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผลคะแนนหลังการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนการฝึกอบรม ส่วนกลุ่มควบคุมมีความรู้ก่อน และหลังการฝึกอบรมไม่แตกต่างกัน 3) ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของบุคลากรทางการศึกษา ของกลุ่มทดลองก่อนและหลังฝึกอบรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดย คะแนนหลังการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนการฝึกอบรม ส่วนกลุ่มควบคุมมีคะแนนก่อนและหลังการ ฝึกอบรมไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของชวลิต ชูกำแพง (2546, บทคัดย่อ) ได้ ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาหลักสูตรซ่อมเสริมทักษะเบื้องต้นในการเรียนรู้สำหรับนักเรียนที่มี ปัญหาในการเรียนรู้ระดับประถมศึกษา พบว่า 1) ผู้เรียนมีทักษะเบื้องต้นด้านกระบวนการรับรู้ ภายหลังจากจัดกิจกรรมสูงกว่าก่อนจัดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมี

คะแนนสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ (ร้อยละ 50) 2) ผู้เรียนมีทักษะเบื้องต้นด้านภาษาภายหลังการจัดกิจกรรมสูงกว่าก่อนจัดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่คะแนนการปฏิบัติยังต่ำกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 3) ผู้เรียนมีทักษะเบื้องต้นด้านความรู้ความจำ ภายหลังการจัดกิจกรรมสูงกว่าก่อนจัดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีคะแนนสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของนลินนุช อำนวยสิน (2546, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้โดยใช้ชุดการสอนเขียนเพื่อศึกษาความสามารถเขียนสะกดคำของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้จากการสอนเขียนด้วยชุดการสอนเขียนและเพื่อเปรียบเทียบความสามารถเขียนสะกดคำของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ก่อนและหลังใช้ชุดการสอนเขียน ผลการวิจัยพบว่า 1) ชุดการสอนเขียนมีค่าประสิทธิภาพ 84.75/86.00 โดยมี ประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 2) นักเรียนที่ได้รับการสอนเขียนด้วยชุดการสอนเขียนมีความสามารถเขียนคำอยู่ในระดับดี 3) นักเรียนที่ได้รับการสอนเขียนด้วยชุดการสอนเขียนมีความสามารถเขียนคำก่อนและหลังการทดสอบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยหลังการทดลองนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้มีความสามารถเขียนคำสูงกว่าก่อนการทดลอง และสอดคล้องกับผลการวิจัยของพรรษา บุญนายีน (2546, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสามารถทางการเขียนสะกดคำยากของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนเรียนร่วมโดยใช้แบบฝึกสะกดคำยาก เพื่อสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ทางการสะกดคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และเพื่อเปรียบเทียบความสามารถการเขียนสะกดคำยากก่อนและหลังใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำ ผลการวิจัยพบว่า 1) แบบฝึกการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ทางการเขียนสะกดคำ มีค่าประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 2) นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ทางการเขียนและสะกดคำมีความสามารถทางการเขียนสะกดคำยากก่อนและหลังการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยหลังการทดลองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ทางการเขียนสะกดคำมีความสามารถทางการเขียนสะกดคำสูงกว่าก่อนการทดลอง

ตอนที่ 2 ผลจากการศึกษาข้อมูลพื้นฐานจากการสอบถาม ผู้ตอบแบบสอบถาม
เป็นผู้บริหารโรงเรียน ผู้ปกครองนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ผู้เชี่ยวชาญ ครูการศึกษาพิเศษ และครูประจำชั้น การนำเสนอมีดังนี้

1. สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
2. ความต้องการและความสำคัญเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรเสริมทักษะเบื้องต้น สำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ระดับช่วงชั้นที่ 1 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอ่างทอง
3. ปัญหาอุปสรรคและแนวทางการแก้ไขปัญหาในการพัฒนาหลักสูตร หรือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และข้อเสนอแนะอื่น ๆ

1. ผลการวิเคราะห์สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 1 คน ผู้ปกครองนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ จำนวน 14 คน ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 1 คน ครูการศึกษาพิเศษ จำนวน 1 คน และครูประจำชั้น จำนวน 3 คน โดยจำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด ตำแหน่งทางการทำงาน ประสบการณ์การทำงาน ประสบการณ์การอบรมหรือสัมมนาเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ความถี่ และค่าร้อยละ (percentage) นำเสนอดังตาราง 6

ตาราง 6 แสดงจำนวนและร้อยละเกี่ยวกับสถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

รายการ	ความถี่	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	6	30.00
หญิง	14	70.00
รวม	20	100
2. อายุ		
น้อยกว่า 20 ปี	-	-
20 – 29 ปี	2	10.00
30 – 39 ปี	5	25.00
40 – 49 ปี	8	40.00
50 ปีขึ้นไป	5	25.00
รวม	20	100
3. ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา	4	20.00
มัธยมศึกษา	6	30.00
อนุปริญญา	1	5.00
ปริญญาตรี	8	40.00
สูงกว่าปริญญาตรี	1	5.00
รวม	20	100

ตาราง 6 (ต่อ)

รายการ	ความถี่	ร้อยละ
4. ตำแหน่ง		
ผู้บริหารสถานศึกษา	1	5.00
ผู้เชี่ยวชาญ	1	5.00
ครูประจำชั้น	3	15.00
ครูการศึกษาพิเศษ	1	5.00
ผู้ปกครองนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้	14	70.00
รวม	20	100
5. อาชีพ		
รับราชการ	8	40.00
ค้าขาย	2	10.00
รับจ้าง	5	25.00
เกษตรกร	5	25.00
อื่นๆ	-	-
รวม	20	100

จากตาราง 6 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงร้อยละ 70 อายุระหว่าง 40 - 49 ปี ร้อยละ 40 ด้านการศึกษาส่วนใหญ่ จบปริญญาตรี ร้อยละ 40 ด้านตำแหน่งการงานพบว่าเป็น ผู้ปกครองนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ร้อยละ 70 ด้านอาชีพส่วนใหญ่ มีอาชีพรับราชการ ร้อยละ 40

2. ความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรเสริมทักษะเบื้องต้นสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ระดับช่วงชั้นที่ 1 ของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 1 คน ผู้ปกครองนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ จำนวน 14 คน ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 1 คน ครูการศึกษาพิเศษ จำนวน 1 คน และครูประจำชั้น จำนวน 3 คน โดยแบ่งแบบสอบถามความคิดเห็นออกเป็น 3 ข้อ คือท่านเคยได้รับความรู้หรือการอบรมเกี่ยวกับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ถ้ามีการจัดทำหลักสูตรเสริมทักษะเบื้องต้นสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ระดับช่วงชั้นที่ 1 ควรมีเนื้อหาใดบ้าง และถ้ามีการจัดกิจกรรมตามหลักสูตรเสริมทักษะเบื้องต้นสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ระดับช่วงชั้นที่ 1 คิดว่าควรมีการจัดการเรียนการสอนกี่ชั่วโมงต่อวัน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ความถี่ และค่าร้อยละ (percentage) นำเสนอดังตาราง 7

ตาราง 7 แสดงจำนวนและร้อยละเกี่ยวกับความต้องการการจัดเนื้อหา

รายการ	ความถี่	ร้อยละ
1. การได้รับความรู้หรือการฝึกอบรมเกี่ยวกับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้		
เคย	5	25.00
ไม่เคย	15	75.00
รวม	20	100
2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาที่ใช้จัดทำหลักสูตรเสริมทักษะเบื้องต้นสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ระดับช่วงชั้นที่ 1		
ทักษะทางภาษา	3	15
การแสดงออก	1	5
การรับรู้ ความสามารถในการเข้าใจในสิ่งที่พูด	1	5
การใช้คำหรือประโยคง่ายๆ	2	10
ทักษะทางด้านกระบวนการรับรู้	3	15
การรับรู้ทางด้านสายตา	1	5
การรับรู้ทางด้านการฟัง	1	5
ทักษะทางด้านความรู้ความจำ	3	15
สนใจระหว่างการเรียนการสอน	1	5

ตาราง 7 (ต่อ)

รายการ	ความถี่	ร้อยละ
ความสามารถในการปฏิบัติตามคำสั่ง ทิศทางง่ายๆได้	1	5
ความสามารถในการนั่งทำงานในที่นั่งตามเวลาที่กำหนด	1	5
จำสิ่งที่เป็นจริงง่ายๆได้	-	-
ตอบคำถามจากเรื่องง่ายๆได้	-	-
เล่าเรื่องจากภาพได้	1	5
แก้ปัญหาในการทำงานง่ายๆได้	1	5
อื่นๆ	-	-
รวม	20	100

จากตาราง 7 พบว่า ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ มีความต้องการจัดเนื้อหาการเรียนการสอน ให้มีการพัฒนาทักษะทางภาษา จำนวน 3 คน ร้อยละ 15 พัฒนาทักษะทางด้านกระบวนการรับรู้ จำนวน 3 คน ร้อยละ 15 พัฒนาทักษะทางด้านทักษะความรู้ความจำจำนวน 3 คน ร้อยละ 15 และให้มีการพัฒนาการใช้คำหรือประโยคง่ายๆจำนวน 2 คน ร้อยละ 10

3. ปัญหาอุปสรรค และแนวทางแก้ไขปัญหา ในการพัฒนาหลักสูตรเสริมทักษะเบื้องต้นสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ระดับช่วงชั้นที่ 1 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอ่างทอง และข้อเสนอแนะอื่นๆ

3.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านปัญหาอุปสรรค และแนวทางแก้ไขปัญหา ในการพัฒนาหลักสูตรและการจัดกิจกรรม พบว่า การพัฒนาหลักสูตรเสริมทักษะเบื้องต้นสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ระดับช่วงชั้นที่ 1 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอ่างทอง ผู้ตอบแบบสอบถามคิดว่าปัญหาที่พบในนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ระดับช่วงชั้นที่ 1 ส่วนใหญ่คือ นักเรียนส่วนใหญ่ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้จะเรียนช้ากว่านักเรียนในระดับเดียวกัน เรียนไม่ทันเพื่อน ขาดเรียนบ่อย ครบครวัและผู้ปกครองขาดการเอาใจใส่ด้านการเรียนของนักเรียน และปัญหาที่พบเกี่ยวกับบุคลากรหรือครูผู้สอนส่วนใหญ่จัดการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้เหมือนกับนักเรียนปกติในชั้นเรียนทำให้นักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ประสบกับปัญหาทางการเรียนรู้น่ามากขึ้น ครูผู้สอนขาดประสบการณ์ในการสอนนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โรงเรียนไม่มีหลักสูตรที่ใช้สอนนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ผู้บริหารไม่เห็นความสำคัญในเรื่องการพัฒนาหลักสูตรขาดความรู้ความเข้าใจในองค์ประกอบของหลักสูตร รวมทั้งขาดข้อมูลที่จะมาจัดทำเป็นหลักสูตร

3.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านข้อเสนอแนะอื่นๆ เกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรเสริมทักษะเบื้องต้นสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ระดับช่วงชั้นที่ 1 ในโรงเรียนสังกัด

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอ่างทอง ผู้ตอบแบบสอบถามให้ข้อเสนอแนะว่า รัฐบาลและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องควรให้ความสนับสนุน เห็นความสำคัญในเชิงประจักษ์มากขึ้น ร่วมมือในการพัฒนาหลักสูตรร่วมกันมีการประชุมผู้ปกครองและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน และควรทำอย่างต่อเนื่องและศึกษาข้อเท็จจริงอย่างต่อเนืองและร่วมมือกันทุกฝ่ายให้มากขึ้น เพื่อไปสู่การปฏิบัติจริง

สรุปได้ว่า การพัฒนาหลักสูตรเสริมทักษะเบื้องต้นสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ระดับช่วงชั้นที่ 1 ควรจัดให้มีโครงสร้างหลักสูตรแบบบูรณาการให้ครูผู้สอนได้มีโอกาสจัดการเรียนการสอนได้ตรงกับความต้องการของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ นำหลักการพัฒนาด้านพัฒนาการด้านต่าง ๆ มาช่วยแก้ไขข้อบกพร่องด้านการเรียนรู้และนักเรียนสามารถที่นำมาใช้กับวิชาอื่น ๆ ได้สามารถนำความรู้ที่ได้มาใช้ในชีวิตประจำวัน เป็นหลักสูตรที่มีส่วนช่วยให้ให้นักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้สามารถเรียนรู้ได้เท่าเทียมกับเพื่อนในวัยเดียวกัน

จากการการสอบถาม สรุปได้ว่า บุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนาหลักสูตรเสริมทักษะเบื้องต้นสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ระดับช่วงชั้นที่ 1 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอ่างทอง ได้แก่ ผู้บริหาร ผู้ปกครองนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ผู้เชี่ยวชาญ ครูการศึกษาพิเศษ และครูประจำชั้น มีความต้องการที่จะพัฒนาหลักสูตรเสริมทักษะเบื้องต้นสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ระดับช่วงชั้นที่ 1 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอ่างทองท้องถิ่น มีเนื้อหาที่เหมาะสมและสอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ และความต้องการของนักเรียน

สรุปขั้นตอนการศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตร แบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้ 1) ผลการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตร 2) ผลการวิเคราะห์หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 และกลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย 3) ผลการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร 4) ผลการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตร ข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ การศึกษาและสำรวจข้อมูลพื้นฐานดังกล่าว ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาจัดทำหลักสูตรเสริมทักษะเบื้องต้นสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ระดับช่วงชั้นที่ 1 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอ่างทอง ประกอบด้วย สภาพปัญหาและความต้องการ หลักการของหลักสูตรจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เนื้อหาของหลักสูตรการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน หน่วยการเรียนรู้การวัดผลและประเมินผล รายละเอียดแต่ละหน่วยการเรียนรู้ ให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนา(development 1) การพัฒนาหลักสูตร

ผลการพัฒนาหลักสูตรเสริมทักษะเบื้องต้นสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ระดับช่วงชั้นที่ 1 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอ่างทองโดยนำข้อมูลจากขั้นตอนที่ 1 คือการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ประกอบด้วยหลักการ จุดหมาย โครงสร้าง คำอธิบาย รายวิชา ขอบข่ายเนื้อหา เวลาเรียน กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล และแผนการจัดการเรียนรู้ เอกสารประกอบหลักสูตร สอดคล้องกับผลการสอบถามผู้เกี่ยวข้องมาเป็นข้อมูลเบื้องต้น สำหรับการเป็นแนวทางในการกำหนดองค์ประกอบของหลักสูตรเสริมทักษะเบื้องต้นสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ระดับช่วงชั้นที่ 1 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอ่างทอง ได้ขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลประเมินผล ตรวจสอบความสอดคล้อง เพื่อนำมาพัฒนาหลักสูตรฉบับร่าง โดยแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอนคือ 1) การพัฒนาหลักสูตรฉบับร่าง 2) การประเมินหลักสูตรฉบับร่าง โดยผู้เชี่ยวชาญ 3) การปรับปรุงหลักสูตรฉบับร่าง

1. การพัฒนาหลักสูตรฉบับร่าง

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นตอนการศึกษาข้อมูลพื้นฐานรวมทั้งการขอคำแนะนำและคำปรึกษาจากอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ นำมาพัฒนาหลักสูตรฉบับร่าง ประกอบด้วยหลักการ จุดหมาย โครงสร้าง คำอธิบายรายวิชา ขอบข่ายเนื้อหา เวลาเรียน กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล และแผนการจัดการเรียนรู้

2. การประเมินหลักสูตรฉบับร่าง

การประเมินหลักสูตรฉบับร่างเป็นการประเมินก่อนการนำหลักสูตรไปทดลองใช้ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน เป็นผู้ประเมินหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) พิจารณาความสอดคล้องขององค์ประกอบโครงสร้างหลักสูตร และแผนการจัดการเรียนรู้ นำข้อเสนอแนะที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขโดยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) ดังตาราง 8

ตาราง 8 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้องที่ได้จากการประเมินหลักสูตรฉบับร่างของผู้เชี่ยวชาญ

ประเด็น	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่า IOC	ความหมาย
1. ความสอดคล้องของส่วนประกอบของหลักสูตรฉบับร่าง							
ประกอบของหลักสูตรฉบับร่าง	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2. ความสอดคล้องของส่วนประกอบในแนวการจัดการเรียนรู้							
จัดการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3. ความสอดคล้องของส่วนประกอบในแผนการจัดการเรียนรู้							
จัดการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
4. ความสอดคล้องระหว่างมาตรฐานการเรียนรู้กับจุดประสงค์ของแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้							
จุดประสงค์ของแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
5. ความสอดคล้องระหว่างมาตรฐานการเรียนรู้ในหลักสูตรกับการเรียนรู้ในแผนการจัดการเรียนรู้							
หลักสูตรกับการเรียนรู้ในแผนการจัดการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
6. ความสอดคล้องระหว่างมาตรฐานการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดประเมินผลในการจัดการเรียนรู้							
ประเมินผลในการจัดการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

จากตาราง 8 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้องที่ได้จากการประเมินหลักสูตรฉบับร่างของผู้เชี่ยวชาญ สรุปได้ดังนี้

1. ความสอดคล้องของส่วนประกอบในหลักสูตรฉบับร่างได้แก่ สภาพปัญหาและความต้องการ หลักการของหลักสูตรจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเนื้อหาของหลักสูตรการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอน หน่วยการเรียนรู้ การวัดผลและประเมินผล รายละเอียดแต่ละหน่วยการเรียนรู้ จากผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00

ดังนั้นส่วนประกอบของหลักสูตรฉบับร่าง มีความสอดคล้องและเหมาะสม ผู้เชี่ยวชาญบางท่านให้ข้อเสนอแนะว่าด้านขอบข่ายเนื้อหาว่าไม่ควรมีเนื้อหาเยิ่นเย้อเกินไป ด้านการวัดประเมินผลควรใช้วิธีการที่หลากหลาย

2. ความสอดคล้องของส่วนประกอบในแนวการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ ได้แก่ สารระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหากิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนการสอนและการวัดผลและประเมินผล จากผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 ดังนั้นส่วนประกอบในแนวการจัดการเรียนรู้ มีความสอดคล้องและเหมาะสมโดยมีผู้เชี่ยวชาญบางท่านให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในด้านการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้

3. ความสอดคล้องของส่วนประกอบในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ตามแผน 1-30 ซึ่งได้แก่ สารระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการจัดการเรียนรู้และการประเมินผลจากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 ดังนั้น ส่วนประกอบในแผนการจัดการเรียนรู้ มีความสอดคล้อง ไว้ (รายละเอียดดังตารางภาคผนวก จ)

ขั้นตอนที่ 3 การวิจัย (research 2) การทดลองใช้หลักสูตร

จากผลการประเมินหลักสูตรทักษะเบื้องต้นสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ระดับช่วงชั้นที่ 1 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุกดาหาร พบว่าผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่าหลักสูตรมีความสอดคล้องเหมาะสมและสามารถนำไปทดลองใช้ได้โดยมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรทักษะเบื้องต้นสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ระดับช่วงชั้นที่ 1 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุกดาหาร มีรายละเอียดดังนี้

1. ด้านโครงสร้างหลักสูตร ควรเพิ่มระยะเวลาในการเรียนและสื่อการเรียนการสอนที่หลากหลายและเหมาะสมกับวัยของนักเรียน

2. ด้านการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนการฝึกปฏิบัติทางภาษาคควรมีการฝึกที่หลากหลายวิธี ไม่ว่าจะเป็นการฝึกเดี่ยว ฝึกคู่เพื่อให้นักเรียนมาได้รับการฝึกปฏิบัติอย่างครบถ้วน มีผู้เชี่ยวชาญบางท่านให้ข้อเสนอแนะว่าควรเพิ่มรูปภาพประกอบในใบความรู้ ในแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อนำสนใจมากขึ้น

ผลการทดลองใช้หลักสูตรเสริมทักษะเบื้องต้นสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ระดับช่วงชั้นที่ 1 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุกดาหาร ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 ผู้วิจัยได้ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ ซึ่งสรุปผลการทดลองใช้หลักสูตรดังต่อไปนี้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ภาพและเสียง เป็นการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับการฝึกทักษะการแสดงออกทางด้านภาษา พบว่านักเรียนนักเรียนสามารถออกเสียงคำได้อย่างถูกต้อง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 ขวานกับควาย เป็นการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับการออกเสียงคำควบกล้ำที่ถูกต้อง พบว่านักเรียนต้องฝึกการออกเสียงอย่างถูกต้องหลายครั้งจึงสามารถออกเสียงได้ถูกต้อง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เลียนเสียงธรรมชาติ เป็นการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับการเลียนแบบเสียงที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติได้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เกมอัจฉริยะเป็นการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับการสนทนาซักถามเพื่อหาคำตอบที่ต้องการได้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 นิทานของหนู เป็นการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับการเล่าเรื่องราวที่ต่อเนื่องกันได้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 หมาป่ากับสิงโต เป็นการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับการเล่าเรื่องหรือเหตุการณ์ต่างๆที่นักเรียนสนใจเป็นการฝึกทักษะด้านการใช้ภาษา

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 หมีสั่งให้ทำ เป็นการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับการรับรู้ทางภาษามีความสำคัญต่อการปฏิบัติตามคำสั่งที่ถูกต้อง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 นิทานพาเพลิน เป็นการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับการนักเรียนสามารถเรียงลำดับจากเรื่องราวที่ฟังได้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9 หุ่นยนต์ เป็นการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับการนักเรียนสามารถออกคำสั่งที่เป็นกริยาและปฏิบัติตามคำสั่งได้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10 นิทานนี้ไม่มีชื่อ เป็นการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับการนักเรียนสามารถสรุปเรื่องที่ฟังได้การเล่าเรื่องหรือเหตุการณ์ต่างๆที่นักเรียนสนใจและสรุปใจความสำคัญได้เป็นการฝึกทักษะด้านการใช้ภาษา

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 11 อะไรรู้อยู่ในภาพ เป็นการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับทักษะด้านกระบวนการรับรู้ทางสายตา นักเรียนสามารถบอกสิ่งของในภาพได้ ผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยเน้นการฝึกปฏิบัติจริง นักเรียนได้ฝึกสนทนาตามสถานการณ์ที่กำหนดให้ จากการสังเกตพฤติกรรมในระหว่างฝึกปฏิบัติ พบว่า นักเรียนมีบรรยากาศในการเรียนที่ดี มีความกระตือรือร้น ในการปฏิบัติกิจกรรมจับคู่ พูดสนทนาได้อย่างถูกต้องตามหลักภาษาแต่มีท่าทีเขินอาย เมื่อผู้วิจัยพูดให้กำลังใจ นักเรียนจึงสามารถพูดสนทนาได้ตอบได้อย่างคล่องแคล่ว มีความมั่นใจมากกว่าเดิม และสามารถทำใบงานได้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 12 ผลไม้ใส่สี เป็นการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับการการจำแนกความแตกต่างของสีหรือสิ่งของต่างๆ การจัดหมวดหมู่ กลุ่ม และชนิดเดียวกัน เป็นการฝึกความคิดรวบยอด พบว่า นักเรียนบางคนไม่สามารถจำแนกสีที่เห็นได้อย่างถูกต้อง เป็นเพราะนักเรียนมีความบกพร่องทางด้านความจำและสมาธิสั้น แต่เมื่อนักเรียนได้รับการฝึกหลายครั้งก็สามารถจำสีและจำแนกและจัดสิ่งของที่กำหนดให้เข้ากลุ่มได้อย่างถูกต้อง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 13 ฟังให้ชัด จัดให้ถูก เป็นการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับการเรียงลำดับภาพจากเรื่องที่ฟัง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้พบว่านักเรียนมีความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้สิ่งที่เรียน ได้ฝึกปฏิบัติและทำงานเป็นกลุ่ม

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 14 ฟังชัดสนิทภาพ เป็นการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตามคำสั่งและการมีสมาธิในการฟังพบว่านักเรียนบางคนสมาธิสั้นและไม่เข้าใจคำสั่งทำให้ปฏิบัติได้ไม่ถูกต้อง ต้องฝึกปฏิบัติหลายครั้ง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 15 จิตรกรอักษร เป็นการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับการให้นักเรียนสามารถจำแนกและเขียนตัวอักษรจากเส้นที่กำหนดให้ จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนบางคนไม่สามารถเขียนตัวอักษรได้ถูกต้องตามหลักภาษาไทย ต้องได้รับการฝึกปฏิบัติและทำแบบฝึกหัดหลายครั้งจึงสามารถทำได้ถูกต้อง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 16 ลูกบาศก์อักษร เป็นการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ส่วนใหญ่มีปัญหาการเรียนวิชาภาษาไทยทั้งการอ่าน และการเขียน มีความสับสนในการเขียนพยัญชนะที่มีลักษณะคล้ายกัน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 17 รวมกลุ่มอักษร เป็นการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับตัวพยัญชนะชื่อและลักษณะของพยัญชนะที่มีลักษณะของที่คล้ายกัน เช่น ก ภ ฎ เป็นต้น ว่าเหมือนหรือต่างกันอย่างไรนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้จะมีความสับสนในการเขียนพยัญชนะไทยที่มี จากการจัดให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติพบว่านักเรียนจะมีความจำที่สับสนบางคนไม่สามารถจำแนกพยัญชนะที่เหมือนกันและต่างกันได้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 18 ตัวเลขนำโชค เป็นการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับการจำแนกความแตกต่างของตัวเลขนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้จะมีปัญหาและมีความสับสนในการเขียนตัวเลข ที่มีลักษณะคล้ายกัน จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนบางคนไม่สามารถเขียนจำนวนตัวเลขได้ถูกต้อง นักเรียนต้องฝึกเขียนตามรอยประและตามแบบ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 19 เรียงร้อยต่อคำเป็นการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับการนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้จะมีปัญหาทางการเขียน การพูด การอ่าน ประโยคหรือคำสลับที่กันนักเรียนทำแบบฝึกการเรียงประโยคและสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 20 โดมิโนภาพ เป็นการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับการฝึกทักษะด้านกระบวนการรับรู้ทางสายตาร่วมกับความสัมพันธ์มือ พบว่านักเรียนต้องฝึกปฏิบัติหลายครั้งจึงสามารถทำได้ถูกต้อง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 21 สาวน้อยลอยน้ำเป็นการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับการทักษะความรู้ความจำด้านจำนวน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 22 เกมรูปภาพ เป็นการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับการทักษะความรู้ความจำด้านจำนวนทักษะความรู้ความจำด้านจำนวนและการคำนวณเป็นพื้นฐานต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 23 -26 เป็นการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับจำนวนตัวเลข การบอกชื่อสัญลักษณ์ตัวเลข การเปรียบเทียบจำนวนตัวเลข

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 27-30 เป็นการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับการบอกเวลาการเรียงลำดับ การใช้จ่ายเงินตราและการบอกค่าจำนวน

สรุปผลการทดลองใช้หลักสูตรเสริมทักษะเบื้องต้นสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ระดับช่วงชั้นที่ 1 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากลาง โดยภาพรวมพบว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้นักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ โดยแบ่งกิจกรรมการเรียนรู้ออกเป็น 3 ทักษะคือ ทักษะด้านภาษา แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1-10 ทักษะด้านกระบวนการรับรู้ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 11-20 และทักษะด้านความรู้ความจำ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 21-30 ผลปรากฏว่าจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทุกแผนนักเรียนส่วนใหญ่ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้จะต้องได้รับการกระตุ้นจากครูผู้สอนอย่างใกล้ชิดและจะต้องทำกิจกรรมแต่ละกิจกรรมซ้ำหลาย ๆ ครั้งจึงจะจำได้ และในการเรียนรู้ของนักเรียนจะต้องไม่เป็นการหรือวิชาการมากเกินไปเพราะนักเรียนจะเกิดความเครียด กลัวจนทำให้ไม่สามารถเกิดการเรียนรู้ได้ จึงต้องมีการจัดบรรยากาศให้เหมาะสมและตรงกับความสนใจของผู้เรียน แผนการจัดการเรียนรู้ทุกแผนจึงต้องสามารถปรับได้และมีความยืดหยุ่น ดังนั้นแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1-30 ได้ค่าความสอดคล้องที่ 1.00

ขั้นตอนที่ 4 การพัฒนา (development 2) การประเมินและปรับปรุงหลักสูตร

ผลการประเมินและปรับปรุงหลักสูตร

ผลการประเมินหลักสูตรเสริมทักษะเบื้องต้นสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ระดับช่วงชั้นที่ 1 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากลาง โรงเรียนวัดมหานาม จำนวน 14 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 ผู้วิจัยได้ทำการประเมินผลหลักสูตร โดยมีการประเมินผล 2 ลักษณะคือ 1) การประเมินผลหลักสูตรระหว่างการใช้หลักสูตร โดยการใช้แบบประเมินทักษะการสื่อสาร 2) การประเมินหลังการใช้หลักสูตรโดยการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการใช้หลักสูตร โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ แบบทดสอบทักษะด้านกระบวนการรับรู้ จำนวน 25 ข้อ ชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก แบบสังเกตพฤติกรรมการใช้ภาษา จำนวน 4 ด้าน และแบบทดสอบด้านความรู้ความจำ จำนวน 30 ข้อ ชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก มีรายละเอียดดังนี้

1. การประเมินระหว่างการใช้หลักสูตร

ผลการประเมินทักษะการสื่อสารทางภาษา ในระหว่างการใช้หลักสูตรเสริมทักษะเบื้องต้นสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ระดับช่วงชั้นที่ 1 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอ่างทอง มีดังต่อไปนี้

1.1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน การดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้เกริ่นนำนักเรียนเข้าสู่การเรียนรู้ในแผนการจัดการเรียนรู้ในแต่ละแผน ด้วยวิธีที่หลากหลาย อาทิเช่น กิจกรรมเกม กิจกรรมเพลง ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น และเป็นส่วนหนึ่งในกิจกรรม ก่อนที่จะเข้าสู่สาระหรือหัวข้อที่จะเริ่มเข้าสู่บทเรียน ซึ่งนักเรียนส่วนมากเข้าใจ ช่วยกันตอบและแสดงความคิดเห็น มีความตั้งใจและพร้อมสำหรับการเรียนในกิจกรรมต่อไป

1.2 ขั้นสอนและขั้นฝึก พบว่า การดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นตอนนี้ นักเรียนมีความตั้งใจ สนใจ มีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมต่างๆ ที่ได้รับมอบหมายในการทำงานกลุ่ม นักเรียนจะเป็นฝ่ายจัดการกันเองโดยนักเรียนจะทำหน้าที่ แบ่งกลุ่มตามความสนใจ แบ่งหน้าที่ของแต่ละคนได้อย่างชัดเจน มีการเรียนรู้ร่วมกันในการศึกษาใบความรู้ ค้นหาคำตอบจากใบงาน กล้าแสดงออก เมื่อต้องออกไป แสดงบทบาทสมมุติ ตามสถานการณ์ที่กำหนดให้ด้วยความเต็มใจ มีความรักสามัคคีกัน จนทำให้ผลงานสำเร็จลุล่วงดี ในเรื่องของการฝึกพูดสนทนา นักเรียนในกลุ่มจะช่วยเหลือซึ่งกันและกัน นักเรียนที่เข้าใจเนื้อหาในบทเรียนสามารถฝึกเพื่อน โดยการเป็นคู่ฝึกให้ ในการจัดกิจกรรมพูดสนทนาใช้รูปแบบหลายรูปแบบ เช่นการฝึกพูดเป็นกลุ่ม ฝึกพูดเป็นคู่ ให้นักเรียนได้รับการฝึกฝนจนครบทุกคน นักเรียนมีความมั่นใจในการใช้ภาษามากขึ้น

1.3 ขั้นสรุปและนำไปใช้ นักเรียนส่วนใหญ่จะสรุปร่วมกันหลังจากการฝึกกิจกรรมในแต่ละแผนจัดการเรียนรู้ มีการนำเสนอผลงานของกลุ่ม หน้าชั้นเรียน จากนั้นนักเรียนกับผู้วิจัยร่วมกันอภิปรายและสรุปผล การนำเสนอผลงานในบางครั้งส่วนใหญ่มีความมั่นใจในการออกมานำเสนอผลงาน นักเรียนกล้าพูด กล้าแสดงออก สามารถแสดงความคิดเห็น มีบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดี นักเรียนเรียนอย่างมีความสุขโดยดูได้จากขณะทำกิจกรรมร่วมกัน นักเรียนมีความสุข สนุกสนาน พูดสนทนาโต้ตอบกันด้วยความคล่องแคล่วตามหลักภาษา

2. การประเมินหลังการใช้หลักสูตร

2.1 จากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ตามแผนการจัดการเรียนรู้การสังเกตพฤติกรรม และตรวจผลงานของนักเรียน พบว่า นักเรียนให้ความร่วมมือในการเข้าร่วมกิจกรรมเป็นอย่างดี นักเรียนมีความสนใจ ตั้งใจ เอาใจใส่ต่อเนื้อหาที่เรียนเป็นอย่างดี และในการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังการใช้หลักสูตร ซึ่งทดสอบนักเรียนด้วยแบบทดสอบทั้ง 3 ทักษะ ได้แก่ แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทักษะด้านกระบวนการรับรู้ มีแบบทดสอบจำนวน 25 ข้อ สรุปผลการทดสอบ ดังตาราง 9 แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางด้านทักษะความรู้ความจำ จำนวน 30 ข้อ สรุปผลดังตาราง 9 และแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางด้านภาษา จำนวน 4 ข้อ ดังตาราง 9

2.2 ผลการวิเคราะห์คะแนนเฉลี่ยวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะกระบวนการรับรู้ แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนเฉลี่ยวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางด้านทักษะกระบวนการรับรู้ ก่อนและหลังการใช้หลักสูตรเสริมทักษะเบื้องต้นในการเรียนรู้สำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ระดับช่วงชั้นที่ 1 ดังตาราง 9

ตาราง 9 เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยด้านทักษะด้านกระบวนการรับรู้ ทักษะความรู้ความจำ ทักษะทางด้านภาษา ก่อนและหลังกิจกรรม

ผลสัมฤทธิ์	จำนวนนักเรียน (n)	คะแนนเฉลี่ย $\bar{X}$	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D.	t-test	P-value
ค่าคะแนนเฉลี่ยด้านทักษะด้านกระบวนการรับรู้ ก่อนใช้หลักสูตร	14	10.28	4.56	-6.04	.000 *
หลังใช้หลักสูตร	14	17.35	3.27		
ค่าคะแนนเฉลี่ยด้านทักษะความรู้ความจำก่อนและหลังกิจกรรม					
ก่อนใช้หลักสูตร	14	12.85	5.37	-8.18	.000 *
หลังใช้หลักสูตร	14	22.71	4.06		
แสดงผลคะแนนรวมจากการประเมินภาคปฏิบัติด้วยแบบประเมินทักษะทางด้านภาษา ก่อนและหลังกิจกรรม					
ก่อนใช้หลักสูตร	14	10.78	1.52	-9.09	.000 *
หลังใช้หลักสูตร	14	16.14	2.07		

* $p < .05$

จากตาราง 9 พบว่า คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะกระบวนการรับรู้ ตามหลักสูตรหลักสูตรเสริมทักษะเบื้องต้นในการเรียนรู้สำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ระดับช่วงชั้นที่ 1 ก่อนและหลังการใช้หลักสูตร หลังการใช้หลักสูตรสูงกว่าก่อนใช้หลักสูตรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีคะแนนเฉลี่ยหลังการใช้หลักสูตร เท่ากับ 17.35, S.D. = 3.27 และก่อนใช้หลักสูตร เท่ากับ 10.28, S.D. = 4.56 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้ (รายละเอียดดังตาราง ภาคผนวก ข) ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนเฉลี่ยวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านด้านทักษะความรู้ความจำ ก่อนและหลังการใช้หลักสูตรเสริมทักษะเบื้องต้นในการเรียนรู้สำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ระดับช่วงชั้นที่ 1

พบว่า คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของด้านทักษะความรู้ความจำตามหลักสูตร หลักสูตรเสริมทักษะเบื้องต้นสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ระดับช่วงชั้นที่ 1 ก่อนและหลังการใช้หลักสูตร หลังการใช้หลักสูตรสูงกว่าก่อนใช้หลักสูตร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีคะแนนเฉลี่ยหลังการใช้หลักสูตร เท่ากับ 22.71, S.D. = 4.06 และก่อนใช้หลักสูตร เท่ากับ 12.85, S.D. = 5.37 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้ (รายละเอียดดังตาราง ภาคผนวก ข) ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนเฉลี่ยวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะทางภาษา ก่อนและหลังการใช้หลักสูตรเสริมทักษะเบื้องต้นในการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ระดับช่วงชั้นที่ 1 พบว่า คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะทางภาษาตามหลักสูตรหลักสูตรเสริมทักษะเบื้องต้นสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ระดับช่วงชั้นที่ 1 ก่อนและหลังการใช้หลักสูตร หลังการใช้หลักสูตรสูงกว่าก่อนใช้หลักสูตร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีคะแนนเฉลี่ยหลังการใช้หลักสูตร เท่ากับ 16.14, S.D. = 2.07 และก่อนใช้หลักสูตร เท่ากับ 10.78, S.D. = 1.52 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้ (รายละเอียดดังตาราง ภาคผนวก ข)

สรุปผลการทดลองใช้หลักสูตรเสริมทักษะเบื้องต้นสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ระดับช่วงชั้นที่ 1 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอ่างทอง โดยภาพรวม พบว่าการทดลองใช้หลักสูตรที่ครอบคลุมทั้ง 3 ทักษะที่ผู้วิจัยได้ทำการทดลองผลปรากฏว่าหลังการใช้หลักสูตรเสริมทักษะเบื้องต้นสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ระดับช่วงชั้นที่ 1 โดยมีคะแนนเฉลี่ยหลังการใช้หลักสูตร ของทักษะด้านภาษา ทักษะด้านกระบวนการรับรู้ และทักษะด้านความรู้ความจำ มีคะแนนเฉลี่ยหลังการใช้หลักสูตรสูงกว่าก่อนใช้หลักสูตร

ผลการประเมินเจตคติที่มีต่อการเรียนรู้หลักสูตรเสริมทักษะเบื้องต้นสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ระดับช่วงชั้นที่ 1 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอ่างทอง เพื่อเป็นการประเมินผลหลักสูตรหลังการทดลองใช้ โดยประเมินผลจากกลุ่มตัวอย่าง 14 คน ที่กำหนดไว้ในการทำวิจัย แสดงผลภาพรวมในแต่ละด้านของการประเมินตามลำดับวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ดังตาราง 10

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับเจตคติของนักเรียนต่อการเรียนรู้ตาม
หลักสูตรเสริมทักษะเบื้องต้นสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ระดับช่วงชั้น
ที่ 1 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอ่างทอง

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ
1. นักเรียนมีความสนุกสนานในขณะที่เรียน	4.07	0.73	มาก
2. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูทำให้นักเรียน สนใจในการเรียนมากขึ้น	4.35	0.63	มาก
3. กิจกรรมการเรียนรู้ในหลักสูตรทำให้นักเรียนสนุก สนานกับการเรียนมากขึ้น	4.42	0.64	มาก
4. นักเรียนคิดว่าการเรียนตามหลักสูตรเสริมทักษะเบื้องต้น ทำให้มีความรู้มากขึ้น	4.14	0.86	มาก
5. นักเรียนคิดว่าหลักสูตรมีคำศัพท์ที่ไม่ยากเกินไป	4.21	0.42	มาก
6. นักเรียนคิดว่าหลังเรียนหลักสูตรนักเรียนมีความมั่นใจ ในการเรียนมากขึ้น	4.50	0.75	มาก
7. นักเรียนกล้าแสดงออกในการพูดหรือร้องเพลงได้	4.42	0.64	มาก
8. นักเรียนคิดว่าทางโรงเรียนควรจัดกิจกรรมตามหลัก สูตรเสริมทักษะต่อไป	4.14	0.77	มาก
9. นักเรียนคิดว่าควรมีการจัดเวลาเพิ่มขึ้น	3.85	0.53	มาก
10. นักเรียนได้รับความรู้หลังจากเรียนตามหลักสูตร	4.21	0.42	มาก
รวม	4.23	0.23	มาก

จากตาราง 10 พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีเจตคติต่อการเรียนรู้หลักสูตรเสริมทักษะ
เบื้องต้นสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ระดับช่วงชั้นที่ 1 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาอ่างทอง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.23$, S.D. = 0.23) เมื่อ
พิจารณาเป็นรายข้อการประเมิน พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ นักเรียนคิดว่าหลังเรียนหลัก
สูตรนักเรียนมีความมั่นใจในการเรียนมากขึ้น ($\bar{X} = 4.50$, S.D. = 0.75) กิจกรรมการเรียนรู้ใน
หลักสูตรทำให้นักเรียนสนุกสนานกับการเรียนมากขึ้น ($\bar{X} = 4.42$, S.D. = 0.64) นักเรียนกล้า
แสดงออกในการพูดหรือร้องเพลงได้ ($\bar{X} = 4.42$, S.D. = 0.64) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่
นักเรียนคิดว่าควรมีการจัดเวลาเพิ่มขึ้น ($\bar{X} = 3.85$, S.D. = 0.53) (รายละเอียด ภาคผนวก ญ)

ส่วนข้อเสนอแนะอื่นๆ ต่อหลักสูตรเสริมทักษะเบื้องต้นสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ระดับช่วงชั้นที่ 1 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุกดาหาร แบบสอบถามปลายเปิด พบว่า นักเรียนมีเจตคติต่อการเรียนรู้หลักสูตรในระดับดี มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักเรียนได้มีการเล่น เกม ร้องเพลง ได้รับความรู้เพิ่มเติมจากการเรียนในชั้นเรียน ไม่เครียดไม่กลัวครู มีโอกาสทำกิจกรรมกลุ่มร่วมกับเพื่อน เรียนสนุกมากและนักเรียนอยากให้มีการใช้หลักสูตรเสริมทักษะเบื้องต้นสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ระดับช่วงชั้นที่ 1 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุกดาหาร ไปใช้อีก

ผลการปรับปรุงแก้ไขหลักสูตร

จากการนำหลักสูตรหลักสูตรเสริมทักษะเบื้องต้นสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ระดับช่วงชั้นที่ 1 ของในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุกดาหาร โรงเรียนวัดมหานาม จำนวน 14 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 พบว่ามีข้อบกพร่องที่ควรปรับปรุงแก้ไขในเรื่องของระยะเวลา ถึงแม้ว่า ในช่วงพัฒนาหลักสูตรฉบับร่างจะได้รับการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญแล้วก็ตามว่าความสอดคล้องเหมาะสม แต่ในการปฏิบัติจริง พบว่า ระยะเวลาที่กำหนดไม่เพียงพอ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนบางแผนไม่เป็นไปตามที่วางไว้การใช้สื่อการเรียนการสอนควรจัดให้ทันสมัยและน่าสนใจกระตุ้นพัฒนาการของนักเรียนให้ครบทุกด้านต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้ให้นักเรียนเกิดความมั่นใจมากขึ้นในการทำกิจกรรม ผู้วิจัยควรให้คำแนะนำปรึกษาอย่างใกล้ชิด เนื่องจากนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ส่วนหนึ่ง จะเกิดจากสมาธิสั้นไม่สามารถทำกิจกรรมต่างๆ ได้เสร็จทันตามเวลาที่กำหนด และในการทำกิจกรรมในแต่ละครั้งครูผู้สอนควรดูแลอย่างใกล้ชิด